

ПРЕС КЛИПИНГ

3-4 . март 2018.

НАСЛОВИ

- Боља заштита права 70.000 запослених у комуналној делатности (стр. 3)**
Немачки див, ипак, долази из Кине? (стр. 4)
Обука инжењера за будућност(стр. 5)
Михајловић: Конкурс за 550 радних места у Републичком геодетском заводу(стр. 5)
Дигитална економија је историјска шанса Србије(стр. 6)
Сваки пети запослени ради за плату око минималца(стр. 6)
Радници у фирми Ратко Митровић - Нискоградња добили отказе, власник прети тужбом нашем листу(стр. 7)
Живот под опсадом: Милица(стр. 9)
Од јуна још 500 нових радних места у "Јури"(стр. 11)
Ускоро још пет нових хотела, а радне снаге мало(стр. 11)

Боља заштита права 70.000 запослених у комуналној делатности

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Министарка грађевинарства Зорана Михајловић потписала је колективни уговор који ће обезбедити заштиту права 70.000 запослених у ЈП у комуналној делатности.

Посебан колективни уговор ће важити до 2021. године, а потписале су га две репрезентативне синдикалне организације: Синдикат запослених у комунално-стамбеној делатности и Грански синдикат јавних саобраћајних и комуналних делатности "Независност".

Михајловић је захвалила синдикатима на партнерском односу и истакла да је циљ владе да комунална предузећа буду што ефикаснија и одржива.

Синдикалци су затражили да се, ако је могуће, запосленим у тој делатности у наредном периоду повећа плата за 10 одсто, а Михајловић је рекла да је стање у буџету добро и изразила наду да ће се размишљати већ ове године и о повећању плата.

"Колективним уговором смо данас, после скоро 20 година уредили права и обавезе запослених у комуналним предузећима и њихових послодаваца и продужили га на још три године. То значи да неће бити ни дана паузе и да ће права запослених бити на најбољи начин уређена и заштићена", рекла је Михајловићева у Влади Србије.

Она додаје да се колективни споразум потписан на иницијативу репрезентативних синдиката, који су били задовољни начином на који је држава уредила њихова права и обавезе.

"Одрживо пословање и квалитетна услуга комуналних предузећа је заједнички циљ владе, самих предузећа и синдиката, а обнављање колективног уговора значи да настављамо да радимо на томе као партнери", рекла је Михајловић.

Посебни колективни уговор је основ за утврђивање колективним уговорима у појединачним јавним предузећима и обезбеђује виши ниво права од оног који је предвиђен Законом о раду. Конкретно, за запослене у комуналним делатностима, колективни уговор предвиђа обавезну исплату солидарне помоћи сваком запосленом, у свим јавним предузећима која послују позитивно, како би се просечан доходак радника у овој делатности приближио републичком просеку.

Михајловић је подсетила да је то министарство реаговало на све проблеме на које су указивали синдикати и да су учествовали у изради прописа који се доносе у тој области, пре свега, Закона о комуналним делатностима, Закона о гробљима и сахрањивању и Уредбе о начину и условима за отпочињање обнављањ комуналних делатности.

Председник Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Милан Грујић је захвалио потпредседници влади на разумевању и подршци и истакао да су успели за свих 70.000 запослених да обезбеде једнаке услове на територији целе Србије.

Истакао је да данас потписани уговор показује да постоји партнерски однос и прави социјални дијалог.

Потпредседник Гранског синдикат јавних саобраћајних и комуналних делатности "Независност" Небојша Тасић је изразио наду да ће се запосленима у комуналној делатности повећати плате за 10 одсто.

"Ово време је показало да без комуналаца нико не може да стигне до свог радног места и да оствари своју здру. Комуналци су ти који први раде и који највише раде и борићемо се заједно

са министарком Михајловић да им обезбедимо боље услове и повећање плате од 10 одсто", рекао је Тасић.

Немачки див, ипак, долази из Кине?

Пише: Е. В. Н.

Не стишава се лицитирање око тога који аутомобилски гигант ће да гради фабрику у нашој земљи. Према најновијим информацијама, реч је о "Џилију", који је желео да купи италијански "Фијат"

ВРЛО је вероватно да се "иза вести" коју је лансирао Мате Римац, хрватски проналазач и конструктор електричног аутомобила "римац" - да ће једна велика немачка аутомобилска компанија која има већи профит од БДП Хрватске правити фабрику мотора за електрична возила у Србији - не "крије" ни БМВ, ни "Фолкswagen", већ кинески "Џили".

Према најновијој причи у кулоарима ауто-индустрије сматра се да је све већ "завршена ствар". Сабрали су, како кажу, два и два. Прво је "Џили" прошле године покушавао да купи поједине делове "Фијат-Крајслер групације", али Серђо Маркионе, генерални директор компаније, није хтео да, како је саопштио, продаје делове, већ комплетну фирму, да би овај кинески аутомобилски змај, који је, иначе, власник луксузног брэнда "Волво", прошле недеље подигао Намачку на ноге куповином 9,69 одсто деоница, "Дајмлера" (у чијем склопу је и "Мерцедес - Бенц") за око 7,9 милијарди евра.

Представници "Дајмлера" су потврдили да је "Џили" сада највећи појединачни акционар и да је намера те трансакције заједнички пројекат прављења електроомобила.

Наводно, то је она фабрика коју је Римац "видео" на састанку са челницима Управног одбора великог немачког ауто-гиганта.

ОДЛАЗИ МАРКИОНЕПРВИ човек ФЦА групације Серђо Маркионе ове године одлази са чела те компаније. За 1. јун је, још раније, најавио да ће обелоданити петогодишњег плана пословања ФКА, у коме ће, како се очекује, бити саопштено и која је судбина фабрике у Крагујевцу. Међутим, сада се очекује да почетком следеће недеље Маркионе, на Салону аутомобила у Женеви, саопшти и евентуални "дил" са Кинезима.

Прича иде и даље, бар када је Србија у питању, јер је, наводно, ових дана поново уприличен састанак Серђа Маркионеа с кинеским милијардером, власником "Џилија" Ли Шуфуом, који не одустаје од куповине у вези са ФКА групацијом, која је вредна "свега" 27 милијарди евра, а која је у већински власник ултрамодерне фабрике у Крагујевцу.

Србија је, како и Римац тврди, у конкуренцији 15 земаља које су се "надметале" за тај пројекат, у финалу победила Македонију, јер је понудила најбоље услове. При томе, не треба занемарити ни изузетно добре политичке и економске односе Србије и Кине, па како тврде добро обавештени извори, изградња велике фабрике, која би нашу земљу експресно ставила на мапу електричних аутомобила, не би била никакво изненађење.

"МД ЕЛЕКТРОНИК"

ИНФОРМАЦИЈА да "МД електроник" долази у Србију, како су "Новости" у петак објавиле, јесте тачна. Та фирма ће отворити фабрику у нашој земљи, међутим, она није "капиталац" који је најавио хрватски проналазач Мате Римац.

Обука инжењера за будућност

Пише: Сл. П.

У Београду отворен развојни центар немачке аутомобилске компаније "Дреклсмајер". Канцеларија ће са 20 запослених до 2019. године нарасти до 60 сарадника
НЕМАЧКА компанија "Дреклсмајер" отворила је развојни центар у Београду.

Првих шест запослених, софтвер и хардвер инжењера већ је почело са радом и тренутно се обучавају за захтевне пројекте у области електромобилности и унутрашњег осветљења. Канцеларија ће ове године нарасти на 20 запослених, а од 2019. планирано је да у развојном центру буде 60 инжењера. Они ће радити на захтевним пројектима у области развоја технологија за аутомобиле будућности.

- Креативном атмосфером и модерним окружењем, али и узбудљивим темама на којима ћемо радити у Београду, желимо да привучемо највеће таленте за себе - поручио је Кристијан Зелгер, одговоран за електронске системе у компанији.

Група "Дреклсмајер" послује у Зрењанину од 2008. и са више од 5.000 запослених, највећи је послодавац у региону. Компанија у Зрењанину производи системе електричних инсталација за премијум произвођаче аутомобила. Отварањем развојног центра у Београду, проширује пословање у Србији, ствара могућност за развој нових технологија и улагање у сектор аутомобилске електронике.

Михајловић: Конкурс за 550 радних места у Републичком геодетском заводу

Републички геодетски завод запошлиће још 550 нових стручњака који ће бити ангажовани на најважнијим пројектима, а конкурс ће бити објављен током овог месеца, најавила је данас потпредседница владе и министарка грађевинарства Зорана Михајловић.

- Влада Србије је обезбедила запошљавање нових 550 стручњака у РГЗ и то је највеће запошљавање у РГЗ - у од његовог оснивања - рекла је Михајловић.

На предлог министарства Комисија за давање сагласности за ново запошљавање одобрила је РГЗ - у да запосли 550 стручњака, од чега највише правника, ИТ струке, геодета и географа. Михајловић је нагласила да су РГЗ-у потребни стручњаци.

Сви који прођу конкурс биће примљени на неодређено време и радиће на реализацији великих пројеката РГЗ, као што су е-катастар и адресни регистар, кроз који ће више од три милиона грађана добити адресу са улицом и бројем.

- Надамо се да ће овај конкурс обезбедити РГЗ-у квалитетне младе људе, који ће углавном бити ангажовани на врло важним пословима, као што је реформа катастра у е-катастар, адресном регистру, унапређењу позиције Србије на Дуинг бизнис листи Светке банке и слично - истакла је Михајловић и додала да су све те ствари веома важне за нашу земљу и грађане.

- Ако желимо да Србија напредује на Дуинг бизнис листи кроз реформу катастра, да завршимо адресни регистар за две године, ако желимо да пређемо на е-катастар, онда за то морамо имати довољан број људи - навела је она.

Дигитална економија је историјска шанса Србије

"Иницијатива Дигитална Србија" представиће се на Копаоник бизнис форуму, у недељу, 4. марта од 18 часова на уводном панелу који ће означити почетак овог скупа који окупља најзначајније компаније и појединце домаће привреде.

На панелу под називом "Дигитална економија: Историјска шанса Србије" говориће Весна Црнојевић Бенгин, помоћница директора БиоСенс Института, Драган Томић, директор Развојног центра компаније Мајкрософт у Србији и Бранко Милутиновић, један од оснивача и директор Нордеуса.

Глумец и продуцент Милош Биковић модерираће разговор и из свог угла допринети тези да је дигитална трансформација већ почела да из корена мења сваку професију.

Весна Црнојевић Бенгин, помоћница директора БиоСенс Института, примерима из личног искуства показује да се четврта индустријска револуција која је у току тиче свих нас и да ће свака привредна грана морати да се прилагоди, као и да је међу првима у овај процес ушла пољопривреда.

Бранко Милутиновић, један од оснивача и директор Нордеуса, говориће о неопходности да се свака компанија трансформише, да преиспита своје постојеће процесе и начин пословања да би опстала и била успешна у 21. веку.

Драган Томић, директор Развојног центра компаније Мајкрософт у Србији, указаће да је, као и код других великих промена у бизнису, најважније питање да ли компанија има спремне људе који ће ту промену да изнесу. Томић ће говорити и о партнерском програму Иницијативе Дигитална Србије и Фондације Петља, који промовише учење програмирања у основима школама, и његовој важности за српску привреду.

"Иницијатива Дигитална Србија" је организација чији је циљ да помогне бржу трансформацију Србије у дигитално друштво како би наша земља у наредној деценији постала једна од водећих дигиталних економија. Оснивачи, компаније и организације које су водеће у областима у којима послују, ставили су на располагање своје ресурсе, знање и контакте како би наше друштво што пре стигло до тог циља.

Своје активности "Иницијатива Дигитална Србија" усмерава на стварање пословног окружења које је у служби дигиталних иновација, јачање образовног система, пружање подршке предузетничким компанијама у почетној и фази раста, оснаживање привредних грана са потенцијалом за огроман раст и покретање јавног дијалога о предностима дигиталне трансформације.

Сваки пети запослени ради за плату око минималца

Пола Србије ради за мање од 37.000 динара

Дуго је у Србији било тешко убедити јавност да износ просечне зараде, колико год мали био у поређењу са другим европским земљама, одражава праву слику примања запослених у Србији.

С једне стране стајале су бројке, подаци добијени анкетом предузећа, а с друге новчаници грађана у које није пристизало толико новца. Како су показали најновији подаци Завода за статистику који просечну плату од ове године обрачунава на основу информација из Пореске управе, а не анкете, истовремено су и једни и други били у праву.

Просечна плата у Србији у прошлој години износила је 384 евра, свега 10 евра мање од просека рачунатог претходном методологијом, али је чак две трећине запослених примило плате мање

од тог износа. Ни овај податак не објашњава у потпуности неповерење грађана у званичну статистику. Половина запослених је примила нето плату мању од 36.788 динара, односно 309 евра (податак се односи на месец новембар 2017). На крају ту је и потпуно поражавајући податак да је нето плата коју је највећи број запослених у Србији примио била у распону од 20.000 до 25.000 динара односно од 168 до 210 евра. Оволику нето плату прошле године примило је око 19 одсто запослених у Србији (такође у новембру који статистичари узимају као репрезентативан месец за целу годину) или другим речима сваки пети запослени у нашој земљи је примио ову плату која се креће око минималца који је прошле године износио 22.880 динара (за месец од 176 радних сати).

Према подацима РЗС-а првих десет одсто запослених са најмањим платама (први децил) у новембру 2017. примило је у нето износу мање од 23.612 динара. Други децил је примио нето плату у распону од 23.612 до 24.998 динара. Трећи децил (трећих десет одсто) запослених је примио зараду од 24.998 до 27.095 динара. Највећи распон је у последњем децилу (10 одсто запослених са највећим платама) који се креће од 80.000 динара до преко 200.000 колико је износила највећа плата. Просечну плату од 47.247 динара у новембру је исплаћена седмом децилу запослених.

Статистика не обухвата зараде у неформалном сектору где према проценама из Анкете о радној снази ради скоро 630.000 људи. С обзиром да се најчешће ради о слабо плаћеним пословима права слика о платама је још тмурнија од оне коју приказује званична статистика.

Велики распон између оних са најмањим и оних са највећим платама није једина неједнакост у платама. Према подацима РЗС, жене су у 2017. години примале 10,4 одсто мању плату од мушкараца. Ово се односи на све старосне групе осим старијих од 60 година. У тој категорији мушкарци морају да раде до 65. године и након тога одлазе у пензију, док жене могу у пензију раније са 60 година, али ако желе могу да раде од 65. године тако да се оне са већим платама одлучују да наставе да раде.

Иначе подаци Пореске управе покривају 1,85 милиона запослених у предузећима, код предузетника као и запослене по уговорима о привременим и повременим пословима. У Србији се води да има око 2,05 милиона запослених, али разлика је у стотинак хиљада индивидуалних пољопривредника као и паушалцима који не подносе пореске пријаве, као што су адвокати или таксисти.

Плате у јавном сектору 20 одсто веће него у приватном

У 2017. години запослени у јавном сектору су примали просечну нето плату од 51.864 динара, док су запослени у приватном сектору зарађивали 43.847 динара, односно 18 одсто мање. Највећа разлика у примањима је између запосленима у правним лицима и запослених код предузетника. Просечна плата у правним лицима је износила 49.336 динара, док су предузетници исплаћивали плате скоро на нивоу минималца, 24.815 динара.

Радници у фирми Ратко Митровић - Нискоградња добили отказе, власник прети тужбом нашем листу

Миљковић Данасу: Да ли сте ви хуманитарна организација за раднике

Два радника остала су без посла прошле недеље у фирми Ратко Митровић – Нискоградња зато што нису хтели да потпишу анекс уговора којим им се плата смањује на минималну и то ретроактивно.

Станислав Милојковић

Сад већ бивши радник Раде Петровић каже да су плате у зависности од радног места биле између 40.000 и 70.000 динара и да он и колега Живорад Јовановић као и сви остали у том тренутку нису желели да потпишу уговор којим им се плате смањују на мање од 25.000 динара.

– Анекс уговора добили смо 2. фебруара и требало је да потпишемо да пристајемо да нам плате буду на минималцу рачунајући од 15. децембра. Нисмо пристали на то – каже за Данас Јовановић.

У том тренутку у фирми РМН нико од радника, најпре, није желео да потпише уговор, али су отказе о раду добили једино Јовановић и Петровић.

Власник компаније Ратко Митровић – Нискоградња Бранко Миљковић за Данас каже да свако ко не прихвати анекс уговора са другим условима по закону може да добије отказ. Он не види ништа спорно у томе што су добили отказ и каже да су остали радници прихватили анекс уговора.

Наш лист је у неколико наврата писао о компанији у власништву Миљковића, најпре у јулу прошле године када су радници запослени на реконструкцији Славије и Рузвелтове штрајковали због неисплаћених плата. Штрајк се поновио у септембру, а радници су поново обуставили рад и пред Нову годину. Тада су тражили исплату заосталих зарада, као и уплату здравственог осигурања. Тренутно радници чекају децембарску и јануарску плату, као и четири превоза.

У телефонском разговору Миљковића смо јуче упитали и да ли је тачно оно што нам је рекао возач у његовој фирми Зоран Пекмезовић да га је власник компаније ошамарио два пута, пред неколико сведока, што је овај пријавио полицији.

– Да ли Ви мислите да је то тако? Ја Вам кажем да то није тачно и шта Ви сада пишете о томе да ли сам ја неком дао отказ или нисам. Јел то једини случај у Србији? Јел ви дајете отказе у фирми онима који неће да потпишу друге услове – рекао је Миљковић и додао да он „ако нема посла може целу фирму да стави на минималац по закону“.

– Они имају право да се жале, ако их суд врати на посао ја немам никакав проблем – истакао је. Миљковића је занимало због чега ми пишемо о његовој компанији и да ли смо „хуманитарна организација за раднике“. На то да не пишемо о њима већ о свим фирмама које „лоше стоје“, односно у којима радници имају проблема Миљковић је упитао откуд нам то да они лоше стоје кад имају обрт од 50 до 60 милиона. Тврди да није ударио радника, већ да је он лично звао полицију да га пријави због крађе горива.

– Сви ти који су ово рекли, а ви то објавите, лепо ћу да тужим вас и да објавим потписе њихове колико су крали горива на дневном и месечном нивоу. То ћу да урадим кад Ви то урадите. Поднесем тужбу против вас и објавим њихове потписе где су признали унутрашњој контроли да су крали 800 литара за 15 дана и поименично све – напоменуо је Миљковић.

Власник МБА Миљковић позвао нас је да поново дођемо у његову фирму да нам покаже „црно на бело“ доказ о крађи горива и да „видимо о каквим се лоповима ради“.

На наше питање због чега те раднике није отпустио када већ зна да су крали каже „да ће да добију кривичне пријаве за милионске штете у еврима“.

– Крали су хиљаде литара и по закону су добили отказ, организују штрајк кад год хоће. Без разлога, књижице су оверене – истиче Миљковић.

– Ко то они? Да ли то значи да су и Јовановић и Петровић крали?

– И они су и биће им поднета кривична пријава за то од фирме да оправдају што су крали, и пред тужилаштвом и пред полицијом, не они већ цела екипа – рекао је Миљковић и додао да како су „радници покрали ову фирму за четири милиона евра“.

Он тврди да су неки од њих потписали да су крали, да је један од радника потписао да је покрао 800 литара за 15 дана, а један да је сваки дан крао 50 до 60 литара последњих месеци.

– Ова фирма је од тих лопова оштећена да не може ни плату да заради, да нису покрали четири милиона, били би у претплати и 14. плату би им дали – рекао је Бранко Миљковић.

Живот под опсадом: Милица

Прогон бивших радника Трудбеника из објеката на Коњарнику, Новом Београду и Крњачи је већ годинама један од најилустративнијих примера приватизационе неправде у Београду...

... раднике који су због пљачке и стечаја предузећа 2012. године остали без посла, сада извршитељи избацују на улицу из објеката изграђених за смештај радника, јер су објекти постали предмет намирења дугова оног истог газде који је опљачкао Трудбеник и оставио раднике без посла. Ова „транзициона“ контрадикција звучи трауматично већ на речима. Кад је чујемо, најезимо се и мењамо тему, канал, страницу. Како изгледа свакодневни живот у безизлазу након приватизације говори нам Милица Јокић, супруга бившег радника Трудбеника, једног од лидера штрајка којим су радници покушали да раскину приватизациони уговор и спрече пропаст. Милица са породицом живи у Трудбениковом насељу на Коњарнику. МЈ: Трудбеник је продат 2008. године и тада нам је власник који је купио Трудбеник прве зиме искључио грејање. После две године искључили су нам и струју и морали смо да платимо 1.500 евра да би нам поново прикључили, и то не званично, него смо се на разне начине сналазили ко ће то да нам прикључи, јер тај газда није дао уопште легално да нам се прикључи струја. Муж је био три године пред пензију, добио је отказ због штрајка, а последњих годину дана док је радио у Трудбенику тај приватник је њему и свима који живе у Трудбениковим објектима узимао све што зараде, као на име трошкова. Ако прими плату 45.000 динара, газда је њему све то одузимао за надокнаду воде, струје, грејања и осталог, иако то нисмо имали. Али то је био притисак на нас да се одселимо, да направи да немамо од чега да живимо докле год смо овде. Иначе, кад смо се уселили у овај стан то је била руина жива, значи уложили смо своја средства да бисмо га довели у ред, да се може пристојно живети и становати. Они су покушали на све начине да нас избаце, добили смо судска решења да се иселимо. Улагали смо жалбе и Привредном и Апелационом суду, и од свих судова смо добили да морамо да се иселимо. Привредном суду смо морали да платимо 35.000 динара таксе зато што смо се жалили. Штрајковали смо, жалили се, ишли испред тих јавних установа, испред Председништва, испред Владе. Било је ту неких обећања, као урадиће се нешто, али ништа се урадило није. Да би прошле године, 16. маја, дошли коначно да нас иселе са судском пресудом која гласи да против тога нема правног лека и да морамо да се иселимо. У марту смо добили опомену да 16. маја треба да дођу да нас иселе.

Како је изгледало исељење?

Ма, то је изгледало грозно. Комшилук се заиста окупио сав да нас одбрани, били су очајни, сви смо били очајни. И сви станари те улице су заиста очајни, јер то нас све чека и сви очекују ту исту пресуду и ту бахатост од судова, од државе... Ујутру пре него што ће доћи извршиоци појавили су се одједном кордони полиције, комплет улица је била блокирана. На сваких пет метара је стајало по пет полицајаца. То је било језиво. Жалили смо се и председнику општине и свима смо писали. Председник општине је нешто интервенисао да се не дирају породице док се свима не реши стамбено питање, окупило се пуно људи да нас брани, и тај извршитељ се није појавио тог дана и онда се повукла и полиција. После тога нису нам више слали никаква решења, али кад видим полицајца и поштару у улици мени се ноге тресу од страха. И сваког момента кад неког чујем на капији очекујем да је неко од њих, да долазе да нас избацују. Значи 70 година смо нас двоје укупно провели радећи у држави и за државу. Седамдесет година! Ако нисмо заслужили тај један кров над главом... А не тражимо ни од кога да нам то поклони него да платимо. Тражили смо ми то и да откупимо и свашта смо покушавали, међутим, никаква решења нам нису давали да то завршимо на неки законит начин. Тако да живети оваквим животом и под оваквом пресијом је стварно ужас. Имамо два сина, имамо унуку... Значи, ништа у животу заслужили нисмо после толиког рада... Ја не могу да схватим и не могу да се помирим с тим да држава није у могућности да нађе неки смештај... Да нам омогући да купимо

своје. Ја сам избеглица, али се никад нисам пријавила као избеглица, јер је муж радио ту. Ја сам радила у Зворнику, а муж је радио ту. И кад сам дошла са децом, нисам уопште хтела да се пријављујем као избеглица, јер сам рачунала да има веће сиротиње од мене, да је некеме тај килограм пасуља неопходан. Муж је радио па смо ми имали од чега да купимо. Тако да се никад нисам пријавила као избеглица него као грађанин. И додуше, ми смо то од фирме и добили легално, нисмо ми ту провалили и ушли насилно. Имамо решење, они су нама давали решења до уселења у боље станове. И зато су нам и давали та привремена решења. Нису хтели да нам дају трајна решења, јер је то била све руина... Да бисмо могли да конкуришемо за боље станове давали су нам привремена решења. Међутим, десило се то што се десило, остали смо без ичега. После су се ови приватници држали тог решења, као није стално, и онда могу да нас избаце и да раде с нама шта хоће.

Значи, 16. маја је било прво исељење?

Да, прво и последње исељење за нас, али исељавају друге. Славка, старија једна госпођа, која живи од 12.000 динара пензије и која станује у дрвеној бараци поред нас, у једној соби. Требали су доћи 27. октобра да је иселе, значи усред зиме малтене. Међутим, и тад се скупило пуно света па се нису појавили.

И ви сад живите тако што чекате неко ново исељење? У неизвесности?

Да, тако је. Живимо у неизвесности и у страху. Шта да вам кажем... Тужно и жалосно. Требало је да обоје будемо пензионери, међутим, десило се ето да је мени рат одузео три године, њему прекид радног односа пред пензију, тако да обоје ево пред старе дане радимо и морамо да идемо на посао.

А колико дуго ту живите?

Двадесет шест година живим овде. Од неупотребљивог објекта направили смо себи стан и услове за живот. Уложили своја лична средства да бисмо могли са децом нормално да живимо. Млађи син ми је имао 14 месеци кад смо дошли ту, а старији је имао шест година. Морали смо створити услове за децу. Али, ето, државници такви какви јесу... Отимали су редом што је могло да се отме.

Имате ли информацију шта се даље дешава, како тече стечај и шта планирају са вама?

Немамо информацију уопште шта ће се даље дешавати нити имамо било шта од имовине. Немамо се где иселити. Ако нас избаце, ми само можемо на пољанчету доле завршити испод оних платана.

Значи, ви сте практично добили од Трудбеника простор за привремени смештај... Да нисте, ви бисте уложили новац у неки други објекат или бисте купили нешто? Овако, после свега што сте уложили, прети вам да останете без ичега?

Да. Управо тако. И Трудбеник је нама дао то привремено решење јер су то биле руине и из тога смо после требали да добијемо боље станове. Ужас стварно. Не зна човек више ни шта да каже ни шта да мисли ни коме да иде, ни коме да се обрати... Сви су глуви и неми пред оваквим ситуацијама. Сваки дан у сандуче завирујем, гледам има ли плавог коверта... То је стварно велики стрес.

Од јуна још 500 нових радних места у "Јури"

Извор: Танјуг

ЛЕСКОВАЦ: Генерални директор компаније "Јура" у Србији, Парк Јонг Фан, најавио је да ће још 500 радника у Лесковцу добити посао од јуна, пишу Јужне вести.

На одлуку да још један погон отвори у овом граду дошли су у "Јури" јер, како наводи Парк, осим добре сарадње са Градом, лесковачки радници највише су обучени за овај посао и најбоље прихватају обавезе које се од њих захтевају, пишу Јужне вести.

"Ми смо пратили рад наших радника у све три досадашње фабрике у Србији и показало се да су радници у Лесковцу највише обучени за тај рад и најбоље прихватају задатак који се захтева. Крајем маја, почетком јуна кренућемо са запошљавањем нових 500 радника и то ће трајати неколико месеци", изјавио је генерални директор компаније "Јура".

Раније је најављивано да ће посао у Лесковцу у овој фабрици наћи још 1.000 радника, а из ове компаније кажу, пишу Јужне вести, да ће у првом периоду бити запослено 500, а када се развије и остали посао, запослити додатних 500 радника.

У два нова погона, како је речено у новембру 2017. године, биће уложено око 40 милиона евра. Фабрика у Лесковцу је отворена 2012. године и тренутно има 2.250 радника.

Ускоро још пет нових хотела, а радне снаге мало

Љ. Малешевић

НОВИ САД: Србија је у последњих неколико дана у престоници добила два светски позната хотела, а како каже Георги Генов, по подацима Удружења хотелијера и ресторатера Србије ХОРЕС, од 2012. године изграђено је 80 нових хотела врхунског квалитета и у хотелску индустрију уложено је милијарду долара, а у ресторатерску 600 милиона.

„Очекујемо да се у Србији ускоро отвори још пет нових хотела високе категорије, а они захтевају квалитетну радну снагу и основно је питање како да то обезбедимо“, истиче Генов.

Додаје да је потребно је ангажовање свих – државе, система образовања и привреде – да обезбедимо квалитетне туристичке раднике, који одмах по завршетку школовања могу да уђу у свет рада.

„Један од проблема је што Србија има само три стручне туристичке школе, а осталих 80 има само одвојене смерове за туризам, што не може обезбедити квалитетне кадрове“, каже Генов

За само три-четири године више од 20.000 туристичких радника отишло на привремени рад у иностранство

У оквиру манифестације „Дани Истре у Београду“, која је организована на основу добре сарадње Привредне коморе Србије с Обртничком комором Истарске жупаније у Средњој туристичкој школи у Београду, изнет је и податак да је из Србије, за само три-четири године, више од 20.000 туристичких радника отишло на привремени рад у иностранство, што је довело до тога да се у Србији осећа хронични недостатак радне снаге која може одговорити на потребе хотелско-ресторатерске индустрије. Исти проблем – недостатак радне снаге – истакли су и представници Обртничке коморе Истарске жупаније.

У Србији су у сектору туризма запослена 87.244 радника. Тренутно се у средњима школама школује 15.200 ученика, а на факултетима око 6.500 студената

„Имамо заједнички циљ и сличне проблеме па тако Комора стално ради на успостављању што боље сарадње између образовања и привреде, као и да ученици који излазе из дуалног система образовања најбоље могу да одговоре потребама привреде. И код нас је проблем мањак квалитетне снаге у туризму“, објаснио је секретар Обртничке коморе Истарске жупаније Ерос Сортић.